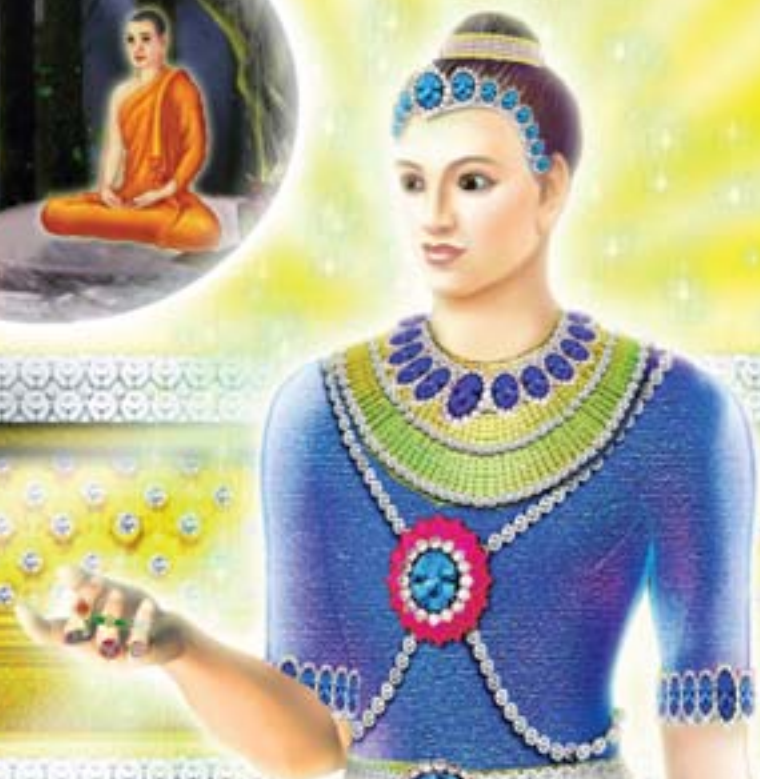

เน มิ รา ช ช า ต ก

บ ำ เ พื ญ อ ธิ ษ ฐ า น บ า ร มี (๑ ๐)

กุลบุตรผู้ใคร่ประโยชน์ ฟังศึกษาบุญอันสูงสุดต่อไป
ซึ่งมีสุขเป็นกำไร คือ ฟังเจริญทาน ๑ มีความประพฤติสงบ ๑
เมตตาจิต ๑ บัณฑิตครั้งเจริญธรรม ๓ ประการอันเป็นเหตุ
เกิดแห่งความสุขเหล่านี้แล้ว ย่อมเข้าถึงโลกสวรรค์ อันไม่มี
ความเบียดเบียน อยู่เป็นสุข

เนมิราชชาดก บำเพ็ญอธิษฐานบารมี (๑๐)

๔๕๓

การได้อัตภาพเป็นมนุษย์ นับเป็นความโชคดีที่สุดในโลก เพราะจะทำให้มีโอกาสได้สั่งสมความดีสร้างบารมีให้ยิ่งๆ ขึ้นไป ในความเป็นมนุษย์นั้น ยังมีความแตกต่างกันทั้งรูปร่างหน้าตา ผิวพรรณ เชื้อชาติ รวมไปถึงความคิดและจิตใจ แม้จะเกิดมา วันเดียวกัน เป็นฝาแฝด เป็นครอบครัวเดียวกัน ยังมีศีลมีทฎฐิ ไม่เสมอกัน ที่เป็นเช่นนี้เพราะบุญที่สั่งสมไว้ไม่เท่ากัน ความสุข และความสำเร็วย่อมต่างกัน รูปสมบัติ คุณสมบัติก็ต่างกัน ฉะนั้น การสั่งสมบุญจึงเป็นสิ่งที่เราทั้งหลายต้องทำกันให้มาก ทำทุกๆ วัน ทุกเวลาและทุกครั้งที่มีโอกาส เพื่อเราจะได้สมปรารถนาในทุกสิ่ง

พระลัมมาลัมพุทเจ้าตรัสไว้ใน ปุณณสูตร ว่า

“บุญเมว โส ลิกุเขยฺย	อายุตคฺคํ สุขุทฺธยํ
ทานญจ สมจริยญจ	เมตตจิตตญจ กาวเย
เอเต ธมฺเม กาวยิตฺวา	ตโย สุขสมฺมุตฺตเย
อပ္พยาปชฺชํ สุขํ โลกํ	ปณฺทิตो อูปปชฺชติ

กุลบุตรผู้ใคร่ประโยชน์ พึงศึกษาบุญอันสูงสุดต่อไป ซึ่งมีสุขเป็นกำไร คือ พึงเจริญทาน ๑ มีความประพฤติดังบ ๑ เมตตาจิต ๑ บัณฑิตครั้งเจริญธรรม ๓ ประการอันเป็นเหตุ เกิดแห่งความสุขเหล่านี้แล้ว ย่อมเข้าถึงโลกสวรรค์ อันไม่มีความเบียดเบียน อยู่เป็นสุข”

เนมิราชชาดก บำเพ็ญอธิษฐานบารมี (๑๐)

๔๕๔

บันไดที่จะมาช่วยเราให้ก้าวข้ามความเป็นมนุษย์ขึ้นสู่ความเป็นทวยเทพในสุคติโลกสวรรค์นั้น คือ บุญอย่างเดียว บุญคำเดียวสั้นๆ แต่มีความหมายลึกซึ้ง มีคุณค่าต่อจิตใจ และมีอานุภาพมากมายมหาศาลที่จะส่งผลให้เราได้ถึงพร้อมด้วยสมบัติต่างๆ ตามความปรารถนา พระพุทธองค์จึงทรงสอนให้เราศึกษาเรื่องบุญกุศลส่วนเรื่องอื่นไม่ว่าจะเป็นเรื่องธุรกิจการงาน การศึกษาเล่าเรียน เป็นเรื่องรอง เรื่องหลักของชีวิตต้องเรื่องบุญเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องศึกษาให้เข้าใจและนำไปประพฤติปฏิบัติ จะได้เป็นผู้มีบุญที่สมปรารถนาในทุกสิ่ง

เมื่อเรามีบุญมาก ความสุขและความสำเร็จย่อมมีมาก ชีวิตหลังความตาย จะไม่เป็นสิ่งที่น่ากลัวอีกต่อไป เพราะบุญที่เราได้สั่งสมไว้ดีแล้วนี้ ไม่ว่าจะเป็นการให้ทาน รักษาศีลหรือเจริญภาวนา จะพาเราไปสู่สุคติภูมิ เปรียบเสมือนเรากำลังต่อเติมบันไดแก้วทีละขั้น เพื่อทอดข้ามไปสู่โลกสวรรค์นั่นเอง

*ในครั้งนี้อมาถึงตอนที่มาตลีเทพสารถึงกำลังอธิบายถึงบุพกรรมของเทพบุตรเทพธิดาในสมัยเป็นมนุษย์ได้ทำบุญอะไรไว้ จึงได้มาเสวยทิพย์สมบัติ ซึ่งแตกต่างจากความทุกข์ในอบาย

เนมิราชชาดก บำเพ็ญอธิษฐานบารมี (๑๐)

๔๕

อย่างเทียบกันไม่ได้ พระเจ้าเนมิราชทอดพระเนตรเห็นวิมาน
แก้วผลึกประดับด้วยยอดมากมาย อีกทั้งประดับด้วยต้นไม้
ดอกไม้หลากชนิด ปกคลุมไปด้วยน่านานาบุผชาติ แวดล้อมไป
ด้วยแม่น้ำมีน้ำใสสะอาด ผุ่งวิหคต่างๆ พากันส่งเสียงร้องไพเราะ
มีหมู่อัปสรแวดล้อม เป็นสถานที่อยู่ของเทพบุตรผู้มีบุญองค์หนึ่ง

พระเจ้าเนมิราชทอดพระเนตรเห็นวิมานนั้นแล้ว เกิด
ความปีติพลิตพลิน ทรงไต่ถามมาตลีว่า “วิมานอัน
บุญญานุภาพตกแต่งดีแล้วนี้ เคลื่อนไปด้วยหมู่อัปสรผู้ประเสริฐ
รุ่งเรืองด้วยเรือนยอด บริบูรณ์ด้วยข้าวและน้ำ งดงามด้วยการ
พ่อนรำขับร้อง ส่องแสงสว่างจากฝาแก้วผลึก มีแม่น้ำอัน
ประกอบด้วยไม้ดอกต่างๆ ล้อมรอบ เราเห็นแล้วมีความบันเทิงใจ
เหลือเกิน เทพบุตรนี้ได้ทำกรรมดีอะไรไว้จึงได้บันเทิงอยู่ในวิมานนี้”

มาตลีเทพสารทูลว่า “เทพบุตรนี้เป็นคฤหบดีในกรุงมิถิลา
เป็นทานบดี ได้สร้างอารามถวายสงฆ์ สร้างบ่อน้ำสำหรับใช้ดื่ม
สระน้ำสำหรับทรงสนาน และสร้างสะพานสาธารณะกุศล
อุบาสกท่านนี้ได้ปฏิบัติบำรุงพระอรหันต์ทั้งหลายผู้สงบเย็น ด้วย
ความเคารพเลื่อมใสไม่คลอนแคลน นอกจากนี้ยังได้ถวายจิวร
บิณฑบาต คิลานปัจจัย และเสนาสนะแด่พระอริยสงฆ์ด้วยความ
เลื่อมใส ละโลกแล้ว จึงบันเทิงอยู่ในวิมานหลังนี้”

เนมิราชชาดก บำเพ็ญอธิษฐานบารมี (๑๐)

๔๕๖

ต่อมาพระเจ้าเนมิราชทอดพระเนตรเห็นวิมานทองสุกใส มีรัศมีเหมือนดวงอาทิตย์อ่อนๆ ในยามเช้าตรู่ มาตลีเทพสารก็ได้ อธิบายว่า “เทพบุตรนี้เป็นคฤหบดีอยู่ในกรุงสาวัตถี เป็นทานบดี ถวายข้าวปลาอาหารแด่ภิกษุสงฆ์ผู้เป็นเนื่อนาบุญของโลกอยู่เป็นประจำ ได้บริจาคเงินก่อสร้างอารามที่พักสงฆ์ ได้ถวายจิรว บิณฑบาต คิลานปัจจัย และเสนาสนะแด่ภิกษุสงฆ์ผู้เดินทางมา อารามซึ่งตัวเองได้สร้างไว้ ส่วนวันพระทั้งข้างขึ้น ข้างแรม ได้ สมาทานศีล ๘ ไม่ให้ต่างพร้อย เมื่อละจากโลกมนุษย์ จึงบันเทิง อยู่ในสวรรค์”

ในขณะที่มาตลีเทพบุตรกำลังเป็นมัคคุเทศก์นำทาง พระเจ้าเนมิราชท่องเที่ยวแดนสวรรค์อยู่นั้น ท้าวลักกเทวราช ทรงดำริว่า มาตลีมาช้าจังเลย เพราะเหล่าทวยเทพต่างก็ตั้งตารอคอยอยู่ จึงส่งเทพบุตรผู้่องไวอีกองค์ให้รีบไปตามมาเข้าเฝ้า โดยด่วน มาตลีเทพสารก็ฟังคำของเทพบุตรแล้ว ได้ใช้เทวานุภาพ ของตน บันดาลให้พระเจ้าเนมิราชทอดพระเนตรเห็นในเวลา เดียวกันหลายๆ วิมาน เช่น วิมานทองลอยอยู่ในนภากาศ ไพโรจน์โชติช่วง เหมือนสายฟ้าในระหว่างก้อนเมฆ เป็นวิมาน ของเทพบุตรผู้มีฤทธิ์มาก มีหมู่อัปสรห้อมล้อม ผลัดเปลี่ยนเวียน อยู่ในวิมานต่างๆ เหล่านั้น พระเจ้าเนมิราชทรงอดไม่ได้ที่จะถาม

เนมิราชชาดก บำเพ็ญอธิษฐานบารมี (๑๐)

๔๕๓

ถึงบุพกรรมในอดีตว่า “ได้สั่งสมบุญชนิดไหนไว้ เมื่อกลับลงไป
โลกมนุษย์ จะได้นำไปบอกกล่าวแก่ชาวเมืองให้ได้สั่งสมบุญกัน
เต็มที”

มาตลีเทพสารเถีทูลว่า “เทพบุตรเหล่านี้เคยเป็นสาวก
ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้บวชในพระธรรมวินัย มีศรัทธา
ตั้งมั่นในพระลัทธิธรรมที่พระพุทธเจ้าทำให้รู้แจ้งแล้ว ได้ปฏิบัติ
ตามคำสั่งสอนของพระบรมศาสดา ท่านเหล่านี้เป็นผู้มีศีลบริสุทธิ์
บำเพ็ญสมณธรรมด้วยความเพียร ได้บรรลุโสดาปัตติผล แต่ไม่
สามารถทำจิตให้หลุดพ้นจากอาสวกิเลสเป็นพระอรหันต์ได้ จุตติ
จากอภัพพานั้นแล้ว จึงมาเกิดในวิมานทองเหล่านี้ ข้าแต่พระราชา
ขอเชิญพระองค์ทอดพระเนตรสถานที่สถิตของเทพบุตรเหล่านั้น
เถิด”

เมื่อเยี่ยมชมวิมานของเทพบุตรเทพธิดาพอสมควรแล้ว
มาตลีได้ทูลว่า “ข้าแต่มหाराชาเจ้า สถานที่อยู่ของสัตว์ผู้มีกรรม
ลามก พระองค์ก็ทรงเห็นแล้ว สถานที่สถิตของผู้ทำกุศลกรรมไว้
พระองค์ก็ทรงเห็นแล้ว ขอเชิญพระองค์เสด็จขึ้นไปในสำนักของ
ท้าวสักกเทวราช ในบัดนี้เถิด” ทูลดังนี้แล้ว มาตลีเทพสารเถีก็
ขับรถต่อไป แสดงลัทธิปริกัณทบรรพต ซึ่งตั้งล้อมลิเนรุราช
บรรพตไว้ พระเจ้าเนมิราชทรงเห็นภูเขานิตต่างๆ ในระหว่าง

เนมิราชชาดก บำเพ็ญอธิษฐานบารมี (๑๐)

๔๕๘

นทีลีทันดร จึงตรัสถามถึงชื่อของภูเขาต่างๆ เหล่านั้น

มาตลีเทพบุตรทูลตอบว่า “ภูเขาใหญ่ทั้ง ๗ คือ ภูเขาสุทัสสนะ ภูเขากรวิก ภูเขาอิสินธร ภูเขายุคันธร ภูเขาเนมินธร ภูเขาวินตกะ และภูเขาอัสดกัณณ์ ภูเขาเหล่านี้สูงขึ้นไปตามลำดับระหว่างกลางของภูเขาแต่ละลูกจะเป็นมหาสมุทรลีทันดร ภูเขาเหล่านี้เป็นที่อยู่ของท้าวจาดุมหาราช ขอเชิญพระองค์ทอดพระเนตรเถิด” พระราชาทรงลี้งเกตดูตามที่มาตลีกราบทูลให้ฟัง ทรงเห็นภูเขาเหล่านี้สูงขึ้นไปตามลำดับทุกประการ มีเหล่านาคยักษ์ ครุฑ คนธรรพ์ประจำอยู่ตามทิศต่างๆ มากมาย

เรื่องนรกสวรรค์ที่มีบันทึกไว้ในพระไตรปิฎกนี้ ไม่ใช่เป็นเพียงแค่เรื่องปรัมปราที่แต่งขึ้นมาให้อ่านสนุกๆ เท่านั้น แต่เป็นเรื่องจริงที่พระผู้มีพระภาคเจ้า พระอรหันต์ ผู้มีรู้มีญาณทั้งหลาย ท่านปฏิบัติธรรมแล้วได้เข้าถึง ท่านเหล่านั้นสามารถไปเทวโลก ได้ด้วยกายเนื้อ พบเห็นอย่างไรก็นำลงมาบอกเล่าให้เราฟังกัน จะได้มีกำลังใจในการทำความดีและเกิดสัมมาทิฐิ เชื่อเรื่องโลกนี้ โลกหน้า เชื่อเรื่องผลของบุญและบาปว่ามีจริง นรกสวรรค์มีอยู่

ถ้าอยากรู้ อยากเห็นกันจริงๆ ไม่ต้องรอให้เห็นหลังจากที่ตายไปแล้ว หากหมั่นฝึกฝนใจให้หยุดนิ่งจนเข้าถึงพระธรรมกาย ย่อมไปรู้ไปเห็นได้เช่นกัน หลวงปู่สด วัดปากน้ำภาษีเจริญ ของเรา

เนมิราชชาดก บำเพ็ญอธิษฐานบารมี (๑๐)

๔๕๕

ท่านพูดไว้ชัดเจนว่า “เข้าถึงธรรมกายเมื่อไร ไปนรกก็ได้ ไปสวรรค์ก็ได้ ไปสำรวจดู จับมือถือแขนกันได้ ไต่ถามชื่อและบุพกรรมกันได้” ครูของเราท่านยืนยันชัดเจนเช่นนี้แล้ว ขอให้พวกเราหมั่นปฏิบัติให้เข้าถึงพระธรรมกายให้ได้ทุกคน เราจะได้เข้าใจในเรื่องของภพภูมิต่างๆ เหล่านี้อย่างแจ่มแจ้งด้วยตนเอง

